

Борис Балкх

БХАДЖА – Н, О, П

Древният мироглед, към който са принадлежали нашите прадеди, е в основата на всички значими древни и съвременни религии, на всички древни философски школи, явни и тайни учения. Името му е БАЛКХАРА. В него е вложено познанието на нашите деди за същността, изграждането, съществуването, преобразуването и разграждането на всичко във Вселената. Но до тайните му може да се достигне единствено чрез свещения език на древните българи, БХАДЖА. Той е строго фонетичен език от двадесет и два звука, в които са закодирани двадесет и две висши понятия от мирогледа.

Н

ПОКОЯТ – УСТАНОВЯВАНЕТО

Н – Звукът *Н*, е символ за покоя в Небитието, а в Битието е символ за действието установяване.

През втория и четвъртия период от кръговрата, движението е абсолютно, а покоят относителен. Затова е уместно, за тогава да се употребява думата установяване. Примери: *КХАН, МАН, ПАГАН, БХАГАВАН, БАН, ГАН* и т.н.

НА – Състоянието установеност, във физическото поле – относителен покой. Примери: *КХАНА, МАНА, ПАГАНА, БХАГАВАНА, БАНА, ГАНА* и др.

Думите от БХАДЖА, които завършват с Н, НА или АНА, са в страдателен залог.

АНА, означава не само завършено и установено цяло пространство, но с него, като окончание, се образуват и думи за място, за ограничена, обособена отделна част от пространството: Примери: *ДЖАНА, ГАНА, МАНА, ИНАНА* и др.

АНА, АННА, на някои езици означава майка.

За разлика от останалите съгласни звуци в *БХАДЖА*, *Н*, не образува собствени срички, а се добавя в края на други срички и думи.

О

ГОРНАТА ГРАНИЦА НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА

О – Символ за горната граница на физическата система, между пространството – *АН* и Астрала – *ЕН*.

През четвъртия период от кръговрата, тя е недоловима. Може да се определи само теоретично, чрез математически изчисления.

ОМ – Свещена дума в Хиндуизма и Будизма. Част от мантрата „*Ом мане падме хум*”.

Твърди се, че *ОМ* всъщност е *АУМ*. Ако е така, *АУМ* означава неуплътнена, невъплътена душа.

Окултистите твърдят, че различните хора имат различна аура (душа, биополе), по-широка или по-тясна. Поради това хората се различават по своята чувствителност за съобщение с околните полета, в околната среда. Имат различна способност да възприемат петте татви – светлина, топлина, звук, мирис, вкус и техният доставчик електромагнитното поле. Така естествено хората се разделят на четири *варни*.

ОПА – Горната граница – *О* на пространството – *ПА*.

ОПА, най-общо означава отвесна посока, а в древността и планина. Така са образувани имената на планините Родопа, Маропа – Сакар, Европа – Странджа и Етиопа – Хиндокуш.

ОР – Горната граница – *О*, между Астрала и полето, е отворена за втичане – *Р* към полето, към пространството. Това се случва в началото на втория период от кръговрата. В началото на сътворението на всеки отделен свят.

ORBIS – Латинска дума, означаваща *кръг, кълбо, граница, държава, свят*.

Съдържа се в приветствието на папата „*Урби ет Орби*” – „*Към града (Рим) и света*”, произнасяно на Рождество Христово и Великден.

ORDO – Латинска дума означаваща *ред, боен ред, порядък, привеждам в ред*.

Със същото значение е и българската дума *орда* – боен ред, армия.

ОРЕЛ – Когато горната граница на физическата система – *О*, е отворена – *Р* за втичане от Астрала към полето, Горната вода – *Е* започва своя кръговратът – *Л*.

П

ПЛЪТНОСТТА НА ПОЛЕТО – ПРОСТРАНСТВОТО

П – Символ за плътността на полето, триизмерност, обем. Пространството.

ПА – Плътността на полето, триизмерност, обем. Пространството.

Пространство има само Полето. Двете води нямат нищо друго освен двете тежнениия, които образуват полето. Всичко което познаваме или бихме опознали, е само Поле.

ПАГАН – Пространството – *ПА*, където физическите системи – *ГА*, се установяват – *Н*.

ПАГАНА – Пространството – *ПА*, където физическите системи – *ГА*, са установени – *НА*.

ПАГАНА, ГАНА, АМАНА, АКХАДЖА, АСТРА, Етера са еднозначни думи (синоними) и са символи за земното пространство над атмосферата.

ПАН – Пространството – *ПА*, се установява – *Н*.

ПАН, е общо понятие и се отнася за цялото пространство около ядрото в четирите му плътности – етерна, газова, течна и твърда.

ПАНА – Пространството – *ПА*, е установено – *НА*.

ПАНА, е цялото пространство около земното ядро в четирите му плътности.

ПАНДАВИ – В Индия, пет братя, главни герои в древноиндийския епос Махабхарата.

Истинското им име е *ПАН ДЕВИ* – Общопространствени богове. Те са управители на светлината, топлината, звука, аромата и вкуса. Така авторите на Махабхарата са изразили общите правила за петте татви – фините неща в природата – светлина, топлина, звук, аромат и вкус, от които се изгражда цялата останала материя.

ПАНДАРА, Пандора – Пространството – *ПА*, е установено – *Н*, поляризирано – *ДА* и променено – *РА*.

ПАНДАРА означава, че по време на установяването на пространството – *ПАН* и чрез поляризацията и осъществяването – *ДАРА*, е осъществено цялото материално многообразие в полето на Земята. Даровете са осъществени и раздадени.

В интернет за Пандора пише следното: *"Според един по-кратък вариант Пандора отваря съд, в който боговете били поставили най-висшите дарования: когато го отваря те се изпаряват към небето, а на Земята остава единствено*

Надеждата. Този мит разгръща етимологията на името Пандора, т.е. "всички дарове".

ПАР – Пространството – *ПА*, се променя – *Р*.

ПАРА – Пространството – *ПА*, е променено – *РА*.

Тази дума се използва и днес и означава *отвъд, различие от общоприетото за нормално*: паранормално, парапсихология.

ПАРАМАРДХА, Парамарта – Буквално означава, промяна на пространството на Мъртвото дихание, но тази дума има точно определено значение в годишния кръговрат и означава *Край на Мъртвото дихание*.

ПАРАМАРДХА, е първообразът на Баба Марта.

При диханието на Брахма, когато той издишва се създава всичко и светът се разширява, а когато вдишва светът се свива и всичко се унищожава. Това е модел от макрокосмическо естество, но същият принцип е валиден и за нашия свят, в по-малки мащаби и по-ограничено действие. Това е кръговратът на сезоните в годините, който циклично и безспирно се повтаря като метрична пулсация.

Днес годината се разделя на четири сезона: пролет – сътворение, лято – съществуване, есен – унищожение и зима – покой. Но в древността годината се е разделяла по още два начина. Според първия тя се разделя на две полугодия: издишване – от средата на зимата до средата на лятото и вдишване – от средата на лятото до средата на зимата. А според втория на Мъртво дихание – от средата на есента до средата на пролетта и Живо дихание – от средата на пролетта до средата на есента.

Пролетният преходен период, между зимното и лятното полугодие според Българският зодиак е от 7 март, до 6 април, зодия Риби. Това е периодът *ПАРАМАРДХА* – край на Мъртвото дихание.

Думата *ПАРА*, означава преминаване, отвъд. Със същото значение тя се използва и днес в съвременния български език, като чуждица – парапсихология, паранормални явления и др.

Думата *МАР*, в много езици означава смърт, мъртво. В Будизма това е името на бога на смъртта Мара (м.р.). А един от седемте висши принципа в Хептат от Зороастризма е Амеретет – безсмъртие. Първата гласна *А*, означава отрицанието Не, а коренът на думата носещ нейния смисъл е *МЕР* – смърт.

В съвременния български език съществува изразът „*Да омеретейш дано*”, от типа на „*До пукнеш дано*” и „*Чумата да те тръшне*”. Също и думата *мерешки*, с подобно значение. От същият корен е и името на планетата Марс – Мъртва планета.

Думата *ДХА*, означава диханието, духът.

Това е смисълът на думата *ПАРАМАРДХА*, от мирогледа *БАЛКХАРА*.

Върхът на *ПАРАМАРДХА* е 22 март – денят на пролетното равноденствие, начало на Живото дихание, на възкресението. Днес се празнува от народите на Средна Азия на 21 март и се нарича Науруз – иранската Нова година. Както твърдят някои източници, празнува се от осем хиляди години.

По време на този празник се приготвят седем ястия. Трябва да има седем предмета. Боядисват се в червено сварени яйца. Палят се големи огънове и се прескачат за пречистване от греховете. Но най-важното са прошките.

Има хилядолетни празници, които не могат да бъдат забранени или отменени, затова религиите са принудени да ги приемат, като се опитват да ги променят и пригодят за своите нужди. Така става и с *ДХАУРУЗ*. Днес в Средна Азия той се счита за празник на Исляма. Но в Християнството са постигнали по големи успехи в превъплътяването му и пригаждането му за нуждите на религията си. Разделят празника на две, за да отразят и причината и следствието от астрологична гледна точка.

За да определят датите на подвижните си празници религиите ползват Колелото на промените – И Дзин, което отчита състоенето между Земята, Луната и Слънцето. От Колелото на промените се разбира кога е астрологичната причина и кога е нейното метеорологично следствие. Разликата между тях е 46 дни. Затова и двата празника в Християнството, които отразяват причината и следствието са на разстояние един от друг от седем седмици. Това са 49 дни, най-близо до истинското време от 46 дни. Избрани са седем седмици за да може двата празника да са в един и същи ден от седмицата.

Първият празник – причината, в източното православие е празникът Сирница, по християнски Сирни заговезни. От *ДХАУРУЗ* в него са прехвърлени обичаите: палене на големи кладя – Сирници, прескачането на огънове, седемте ястия на трапезата и най-важното прошките. Вторият празник – следствието, в източното православие е Великден. От *ДХАУРУЗ* в него са прехвърлени: боядисването на червени яйца, идеята за сезонното възкресение в природата и отново прошките.

ПАСТРА – Пространството – *ПА*, под *ПАГАНА*, където пребивават: газовата плътност на полето – *С*, твърдата плътност на полето – *Т* и течната плътност – *РА*.

ПАСТРА, е първообразът на съвременната българска дума *пъстра*.

ПРА – Първообразуване, първоизява на пространството.

ПРА, означава *пръв, първа, първо, първи*.

Прабългари означава първите българи. Племя или племена, чиито имена днес все още са неизвестни и който желае да премахне това *пра*, пред думата българи, всъщност желае да затвори пътя назад в историята за търсене на истината за нашите деди.

Днес прабългари се употребява неправилно за средновековните българи, защото техните имена са известни: *хайландури, ванандури, оногондури, котрагури, утигури, ургури* и др.

ПРАМАРДХА – Първоизява, начало на Мъртвото дишане.

Есенният преходен период, между лятното и зимното полугодие според Българският зодиак е от 7 септември, до 6 октомври, зодия Везни. Това е периодът *ПРАМАРДХА* – начало на Мъртвото дишане. Върхът на *ПРАМАРДХА* е 22 септември – есенното равноденствие.

ПРАН – Първоизявеното пространство – *ПРА*, се установява – *Н*.

ПРАНА – Първоизявеното пространство – *ПРА*, е установено – *НА*.

ПРЕ – Пространството – *П*, се променя – *Р* към Горна вода – *Е*.

Това е граничното действие между четвърти и първи период от кръговрата на Долната вода. Преди пространството да престане да съществува и всичко да се върне в Горната вода, в Астрала.

В съвременния български език *ПРЕ*, е представка, която има смисъл на действие или място, крайна граница, **предел преди преминаване** отвъд.

Примери: Предел, преход, премъдрост, претоварвам, прегазвам, прегарям, прехласвам, преспивам, прелюбопитно, прехвърлям, пренасям и др.

ПРИ – Пространството – *П*, се променя – *Р* към Долна вода – *И*.

Това е граничното действие между втори и трети период от кръговрата на Долната вода. Преди пространството да престане да съществува и всичко да се влее в Долната вода, в ядрото.

В съвременния български език, *ПРИ*, е частица и представка, която има смисъл на действие *към, до, приближаване* преди преминаване отвъд.

Примери: Кръчмата „При бай Иван”, военната команда и стойка "при нозе", прибор, пристан, пришелец, придойде (реката), прихващам, принизявам, както и подканата към децата „Прибирайте се в къщи”, а най-точният пример е терминът от физиката „земно притегляне”.

ПРО – Пространството – *П*, се променя – *Р*, като се отплътнява към горната граница на физическата система – *О*. Преобразуване на Пространството – *П* към отворената за изтичане горна граница – *РО*, между полето и Астрала.

В съвременния български език, *ПРО*, е представка, която има смисъл на действие, тежнение *към*. Използва се главно в политическата терминология: *протурска партия, проамерикански настроения, проруско влияние*.

ПРУ – Пространството – *П*, се променя – *Р*, като се уплътнява към долната граница на физическата система – *У*.

Преобразуване на пространството – *П* към отворената за изтичане долна граница – *РУ*, между полето и ядрото.

ПРУГ – Пространството – П, се променя – Р като уплътнява – У физически системи – Г.

От ПРУГ, в съвременния български език са думите *пружина* и *съпруг(а)*. Думата *пружина* е ясна, но за *съпруг* е необходимо кратко разяснение. Представката съ е вариант на със и означава заедно, съвместно, а *пруг* е гнет.

Двама души, мъж и жена, *заживяват в съпружество* за да могат заедно, съвместно да устояват на трудностите и да превъзмогват житейския гнет. Както е казал народът: „*Къща да струпат – челяд да отгледат.*”